

COMMUNICATION IN THE DIGITAL ERA- CONNECTIONS AND VIRTUAL SPACE

Roxana Ionela Achiricesei, PhD Student and Mihaela Boboc, PhD Student, "Ștefan cel Mare" University of Suceava

Abstract: Communication, in narrow sense, is an exchange of information but has evolved over time and now in the full development of the digital age it undergoes changes. This era is characterized by some as people's ability to share information without being restricted, and to receive information in a way that was impossible to imagine in the past.

The digital era brings opportunities that changed profoundly the human life. The multitude of information, the degree of storage increasingly larger, the frequent use of gadgets, social networking sites, has made nearly everyone to be connected to information. But, even this freedom in the virtual space involves and leads to some dangers. Users might give you false identities in the virtual space, some information you might be searching can be inserted misguided by people that are not coming from field of study, being simple initiators that write and that field of study is just a hobby.

Young people experience this change with all the anxieties, the contradictions and the curiosity to new experiences of life.

This communication, this way to spread information and knowledge, appears for the need of a new way of learning and thinking, with inedited opportunities for establishing relationships. It is important to remember that a virtual contact can not and must not replace direct, live human contact.

The transformations in communications field is leading to a flow of cultural and social change. We are connected like we have not been along all history of mankind. Is there a risk of "living" different in virtual space? In the connected virtual world individuals will be objective or subjective? Will it all be for the benefit of human race or will it not be?

Keywords: communication, digital era, connections, virtual space, information.

Comunicarea a evoluat de-a lungul istoriei, în primă etapă odată cu *aparitia vorbirii*, ca a doua etapă odată cu *descoperirea scrierii*, a treia etapă a avut loc în secolul al XV-lea, odată cu *inventarea tiparului* cu caractere mobile, cu ajutorul căruia ritmul și difuzarea scrierii au înregistrat o creștere semnificativă, iar după apariția tiparului, au urmat mai multe transformări tehnologice.

Tehnologiile care au revoluționat comunicarea prin intermediul electricității sunt telegraful, telefonul, radioul, televizorul, internetul și echipamentele electronice cu semiconductori, cele din urmă reprezentând fundamentul fizic al lumii virtuale.

Telegrafia reprezintă modul de transmitere a informațiilor prin impulsuri nemodulate, folosind un anumit cod, iar cel mai cunoscut cod este cel propus de [Samuel Finley Breese Morse](#) (1791-1872), în anul 1838, cod cunoscut în România sub denumirea de [Alfabetul Morse](#). Aceasta a pierdut teren datorită ratei scăzute a informațiilor transmise, dar și datorită faptului că necesita o pregătire specială a operatorilor.

Telefonul a fost inventat de Bell în anul 1876, când telegraful era la apogeu, astfel fiind puse bazele Companiei de Telefonie *Bell*.

Începuturile radioului datează din anul 1895 și este fondat de un grup de inventatori, printre care și Nikola Tesla, iar începuturile televiziunii datează din 1923, iar bazele internetului au fost puse de John McCarthy în anul 1959.

Conceptului de comunicare nu i s-a găsit o definiție universal valabilă, iar încercarea de a găsi o definiție unică fiind aproape imposibilă.

În prezent sunt acceptate mai multe viziuni și mai multe definiții ale procesului de comunicare dar, nici una nu este în măsură să pună în evidență toate însușirile acestui concept. Pentru o viziune de ansamblu asupra a ceea ce înseamnă comunicare vom prezenta câteva definiții:

1. Definiția lui Max Weber: “A acțiunea reprezintă un comportament uman (indiferent dacă este o activitate externă sau internă, o suferință sau o omisiune) dacă și în măsura în care cel sau cei care acționează leagă de aceasta un sens subiectiv. Acțiune socială este acea acțiune

în cadrul căreia sensul înțeles de cel sau de cei care acționează se referă și la comportamentul altora, orientându-se după efectul acesteia.”¹

2. Definiția lui Michael Kunczik: „Comunicarea cuprinde deci interacțiunea cu ajutorul unor simboluri și transmiterea neintenționată de informații prin cel care comunică, interpretată ca fiind informativă de către un observator.”²

3. Definiția lui Stancu Șerb: „...a comunica este sinonim cu a spune, a explica, a convinge sau a acționa.”³

Astfel, Weber vede comunicarea ca pe o acțiune socială atât a individului cât și a indivizilor sau a grupurilor - de asemenea, a lega de acțiunea socială un sens subiectiv înseamnă o implicare din partea individului sau intenționalitatea acestuia de a face ceva sau de a transmite ceva - , Kunczik pune accent pe transmisia de informații dintre două entități - dar ea pune accentul pe neintenționalitate deoarece este interpretată de către un al treilea actor prezent în actul comunicațional, iar după cum se poate observa comunicarea poate fi și intenționată (viziunea lui Weber) și neintenționată (viziunea lui Kunczik), iar Stancu Șerb consideră comunicarea ca fiind atât transmitere de mesaj dar, în același timp, e văzută și ca un proces persuasiv și implicativ. (Călin Rus, 2012)

Putem afirma că procesul de comunicare este o acțiune intenționată sau neintenționată a individului sau a grupurilor, prin care se transmit informații referitoare la realitatea înconjurătoare sau interioară a ființei umane, proces care cuprinde minim două componente fundamentale și anume un emițător și un receptor, care sunt capabile atât să codifice cât și să decodifice diferitele mesaje, cantitatea și calitatea informațiilor, acțiune care are ca efect reducerea incertitudinii dintre doi sau mai mulți actori ai realității și care depinde de spațiul și timpul în care se desfășoară. (Călin Rus, 2012)

Procesul de comunicare prezintă o diversitate foarte mare și cuprinde mai multe forme prin care sunt transmise și receptate informațiile între receptori și emițători.

Era digitală reprezintă o evoluție a umanității pe de o parte, dar și o involuție a acesteia pe de altă parte. Nu putem nega faptul că suntem dependenți de evoluția tehnologiei în viața de zi cu zi. Noi, ca indivizi, folosim tehnologia pentru a ne ușura munca, fie la serviciu, fie acasă.

---

¹ apud Michael Kunczik, Astrid Zipfel, *Introducere în știința publicisticii și a comunicării*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 1998, p.14.

² Ibidem, p.15

³ Stancu, Șerb, *Relații publice și comunicare*, Editura Teora, București, 1999, p. 35

Datorită faptului că trăim în această eră avem acces la informații în timp real, fără a fi nevoie să apelăm la vreun intermediar, putem comunica la cel mai înalt nivel cunoscut până în momentul de față de om, la orice oră și în orice colț al lumii, putem face diferite tranzacții reușite și securizate de prin anii '90⁴ care păreau imposibile, putem stoca și transmite volume inimaginabile de informații în format electronic, putem crea cu ajutorul computerelor diferite proiecții, imagini având la îndemână doar accesul la "frânturi din istorie".

Sub aspectul comunicării în era digitală, cei mai mulți utilizatori îl reprezintă categoriile adolescenților și tinerilor, adulții fiind asimilați în această etapă a evoluției comunicării. Putem vedea în jurul nostru indivizi, de la copii până la bătrâni utilizând cel puțin un telefon. Însă, tinerii sunt cei care trăiesc altfel această eră digitală și totodată traiesc altfel în această eră digitală. Putem observa cum un copil de la o vârstă fragedă reușește să își "găsească" în mediul online melodia sau desenele animate preferate, cum un școlar își caută răspunsuri pentru diferitele întrebări pe care le are ca temă acasă, cum un adolescent sau un tânăr citește cărți online, sau cum își exprimă sentimentele, trăirile, bucuriile și tristețile pe site-urile de socializare prin intermediul fotografiilor, mesajelor, textelor preluate, emoticoanelor.

Site-urile de socializare au evoluat și ele în timp. În ultimul secol mijloacele de comunicare în masă au devenit mult mai accesibile, iar numărul utilizatorilor a crescut, iar datorită acestor facilități indivizii încep să interacționeze în mod direct din ce în ce mai puțin, a scăzut necesitatea contactului direct dintre indivizi, deoarece interacțiunea umană nu mai este necesară pentru a putea face schimb de informații. Astfel întâlnirile sunt înlocuite de convorbirile telefonice, conferințele sunt înlocuite cu videoconferințele, scrisorile cu e-mail-urile. Putem enumera, dar și aminti câteva dintre site-urile de socializare (primele două nefiind utilizabile): AOL sau AIM (America Online Instant Messenger), IRC (Internet Relay Chat), Yahoo Messenger – care a avut și Yahoo Chat Rooms –, Skype, Facebook, Tweeter, Instagram, chat-uri personalizate pe anumite grupuri de interese, dar și forum-urile ca formă de comunicare, nu neapărat în timp real – pe un forum indivizii care sunt membri răspund diferitelor întrebări în momentul în care intră și verifică, deoarece posibilitatea ca toți utilizatorii să fie online este mică

---

⁴ Revista Information Age, <http://www.information-age.com/>
<http://www.information-age.com/technology/security/123459855/history-online-payment-security/>, Accesat 15
martie 2015

și de obicei răspunsul la întrebare vine din partea individului care are cele mai multe cunoștințe în domeniu.

O comunicare virtuală este formată dintr-un grup de persoane care comunică prin intermediul internetului și al rețelelor de socializare mai mult decât în viața reală. Tot în acest spațiu regăsim indivizi care deși se cunosc în viața de zi cu zi, folosesc această canal ca un mijloc suplimentar pentru a comunica. A fi membru într-o comunitate virtuală nu înseamnă neapărat că există apropiere între membrii acesteia, listele variind în funcție de fiecare individ în parte, de apartenență socială, de grup, de locul de muncă, de interese, de pasiuni.

Există și riscuri în momentul în care ne conectăm la un anumit spațiu virtual, în care avem prieteni cunoscuți din viața de zi cu zi, dar acceptăm “prieteni” și din partea unor indivizi care au în comun cu noi doar domeniul de interes. Există riscuri pe care le putem întâmpina în “magia” internetului care ne pot marca sau ne pot schimba viața în totalitate. De aceea, considerăm că nu trebuie să ne implicăm atât de mult într-un spațiu virtual, care a fost creat de oameni cu un anumit scop, dar în care anumiți indivizi, sub identități false ne pot provoca suferințe la nivel psihic, dacă nu chiar și fizic. Nu putem ști dacă individul de dincolo de monitor este bine intenționat sau nu. Nu putem ști dacă în momentul în care cerem un sfat sau vorbim în particular, pe chat, individul respectiv ne răspunde obiectiv sau subiectiv. Indivizii, de regulă își creează o imagine în spațiul virtual, prin fotografii, mesaje, postări, apartenențe la diferite grupuri, dar și aici apare aceeași îndoială: dacă individul este obiectiv sau subiectiv. Sau poate, acea imagine din spațiul virtual o reprezintă ceea ce crede el că este, sau ceea ce dorește să pară în *fața publicului* virtual. Astfel, comunicarea directă joacă un rol foarte important în comunicarea din spațiul virtual. Prin comunicarea directă cu diferiți indivizi, care cunosc pericolele la care ne putem expune în momentul în care accesăm ceva sau în momentul în care comunicăm cu indivizi necunoscuți în spațiul virtual, putem evita o serie de neplăceri create de acest mediu. Indivizii trebuie să înțeleagă utilitatea internetului în era digitală, dar trebuie să știe și despre beneficiile și despre riscurile acestuia.

Este adevărat, că trăim într-o eră *informațională*, în care din multitudinea de informații găsite în mediul online trebuie să știi să selectezi și să memorezi (eventual) informația corectă. Spațiul virtual este plin de diferiți utilizatori, cu mai multă sau mai puțină experiență într-un anumit domeniu. Astfel, orice individ poate să scrie în spațiul virtual despre o pasiune a sa fără a avea cunoștințele necesare din domeniu, iar alt individ care caută informația online, fiind scrisă

într-un mod abordabil, o preia și o utilizează în viața reală. Ca utilizatori ai acestui spațiu virtual trebuie să învățăm să selectăm informația corectă, provenită din surse sigure și autorizate, de cea incorectă, care de cele ai multe ori poate părea a fi mai simplă. Motoarele de căutare “muncesc” pentru noi, iar în câteva secunde ne apar pagini întregi cu adrese, cu trimeri la ceea ce căutăm. Este adevărat că ni s-a ușurat munca, iar printr-o simplă căutare putem găsi ceea ce ar trebui să citim în cărți. Dar dacă ce este preluat nu este și bun, util, iar noi ca indivizi folosim acea informație ca fiind validă? Într-adevăr un abonament la o rețea de internet este mult mai ieftin decât cumpărarea tuturor cărților de care avem nevoie, iar un calculator este la îndemână în defavoarea mersului la bibliotecă sau la prieteni sau pentru a cere consultanță specializată pentru ceea ce avem nevoie. Avem cumva siguranță în momentul în care căutăm ceva în mediul online prin faptul că celălalt individ, în momentul în care a pus un material nu îl lasă *la liber*, ci este de vânzare.

Putem observa printre altele rolul pe care îl au mijloacele de comunicare în masă în dirijarea opiniei publice, în primul rând prin intermediul televiziunii și al presei scrise. Acestea sunt principalele mijloace de control ale maselor prin controlarea fluxului de informații care sunt transmise pentru a fi recepționate. Astfel sunt impuse noile trend-uri. Cu ajutorul persoanelor influente sau cu vizibilitate sau bine văzute de către public se transmit diferite mesaje, pe care publicul, masa de oameni le preia ca fiind normale, naturale și importante.

Scopul acestui tip de comunicare este de a conecta indivizii cum nu s-a mai întâmplat până în momentul de față în istoria omenirii.

În concluzie, internetul are o influență foarte mare asupra modului în care gândim, cunoaștem și percepem lumea, dar și asupra noastră, ca indivizi, iar prin intermediul accesului rapid la informație, facilitează comunicarea la distanță cu persoane cunoscute sau necunoscute, conectează indivizi, culturi, lumi diferite.

BIBLIOGRAPHY:

1. Caune, Jean, *Cultură și comunicare*, Editura Cartea Românească, 2000
2. Mcquail, Denis, *Comunicarea*, Editura Institutul European, Iași, 1999.
3. Rus, Flaviu Călin, *Introducere în știința comunicării și a relațiilor publice*, Editura Institutul European, Iași, 2002

4. Rus, Călin, *Forme și teorii ale comunicării*, curs, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, 2012
5. <http://www.information-age.com/>
6. <http://www.information-age.com/technology/security/123459855/history-online-payment-security>